

Publicerad 2015-07-03 13:49 av AgnesP

Scener ur en vänskap IV - Frånvaro

En silverfisks memoarer I Version II

(Silverfisken stirrar länge på det han tidigare skrivit och tar sedan sin gåspenna och drar den snabbt över texten.)

En rätt storslagen begivenhet när man tänker över det. Hel och hållen och med sidenhalsduken som fast följeslagare, skådade jag världen i all dess eländiga sammansättning.

(Sedan pausar han. Ser sig omkring i det tomma päronrummet. Sträcker på sig. Dricker lite kaffe. Vickar med spröten. Går till brevinkastet och tittar på den tomma dörmattan. Går tillbaka. Dricker lite mer kaffe. Sätter sig och studerar det han strukit. Suckar. Läger huvudet på bordet och ser ut genom fönstret. I bakgrunden tickar den gamla salongsklockan. Börjar från början.)

Det är orange att födas på en apelsin. Mjukt inlindad i en sidenhalsduk skådade jag världen och startade redan i mitt första andetag att fundera över ordet ankommen. Ankommen till vad? brukade jag fråga dem jag trodde hade svaret. Och om kvällen räknade jag antalet av de vaga mummel som brukade vara svaret. Men farfar var bra. Han brukade skjuta skarpt när jag frågade, till whiskey och guldäpplen, lille fisk, skrockade han. Till whiskey och guldäpplen. Och damer. Efter ordet damer, följde alltid en spännande paus, en tystnad som jag brukade fylla med att inom mig räkna, en guldstol, två guldstolar. Jag hann aldrig till tre. För efter det sista r:et ramlade farfar alltid ur rullstolen och började sjunga om spanska damer.

(Silverfisken bliver här avbruten av prassel från brevinkastet. Efter lite postyr och sprättning sträcker han ut efter en liten grå bok som det står Myran på. Öppnar den och präntar tålmodigt, dag 3, inget brev i dag heller. Sedan lägger han huvudet på bordet och blundar.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten